

FARNÍ LIST KAPLICKA č.3/12



**Měsíčník těchto farností
římskokatolické církve:**

Kaplice

Malonty

Omlenice

Blansko

**Dolní
Dvořiště**

**Rychnov
nad Malší**

**Rožmitál
na Šumavě**

**Pohorská
Ves**

Cetviny

**Pohoří
na Šumavě**



*P. Josef Jílek, mučedník
rodák z Výhně u Kaplice
naš vzor a patron*

BŘEZEN 2012

Přátelé!

Původně jsem chtěl, aby toto číslo vyšlo v polovině doby postní. Bohužel se to nepodařilo – dostáváte ho až nyní na Květnou neděli, nebo těsně před ní. Připomínáme si Kristův vjezd do Jeruzaléma a chceme, aby Kristus vstoupil také do našich chrámů, do našich společenství a do našich srdcí. Přivítejme ho, podobně jako lidé v Jeruzalémě, ale zůstaňme mu věrní i v souvislosti s jeho křížem.

V časopise najdete články, které Vám pomohou prožít hlouběji Svatý týden, zvláště upozorňuji na stranu 5, kde najdete úryvek z Křížové cesty Františka Lázeckého a na stranu 20b a 20c, kde jsme otiskli modlitební verše básničky Anděly Janouškové. Vložili jsme je do Farního listu na poslední chvíli, spolu s jedním článkem a věřím, že to bude užitečné.

Některé strany jakoby už měly i velikonoční charakter – především fotografie z našeho Křesťanského plesu, ale i představení se pastorační asistentky Kristýny a její vyprávění o činnosti s dětmi.

Přeji Vám, abyste Velikonoce prožili s Pánem, sjednoceni s jeho bolestmi, ale také v jásavé radosti z Jeho zmrtvýchvstání.

P. Pavel



Náměty ke křesťanskému životu

PASTORAČNÍ SLOVO P. PAVLA



ZAVRŠENÍ POSTNÍ DOBY A PROŽITÍ VELIKONOC

Bratři a sestry,

končíme postní dobu a tak bychom se měli ohlédnout a uvědomit si jak jsme ji prožili a co nového přinesla do našeho života. Možná nám k tomu pomohou i tyto řádky:

Popeleční středa nám připomněla, co jsme bez Krista – jen hromádka prachu. Proto jsme se měli snažit zintenzivnit náš vztah k Ježíši. Jistě k tomu přispívá i půst – cvičení v sebeovládání a vzdávání se něčeho pro druhé. Mohli jsme šetřit na zbytečnostech a ušetřené peníze poskytnout formou Postní almužny pro naši dívku z Indie – Joyce, kterou jsme si vzali do adopce na dálku. Ale především jsme se měli snažit být lidšší – tedy milosrdní. Přísné zákonický přístup není to pravé!

Jak je to s mým sebeovládáním?

Šetřil jsem na zbytečnostech? Odkládal jsem finance pro Joyce?

Nebyl jsem k druhým příliš přísný? Byl jsem k nim milosrdný a lidský?

První neděli postní jsme uvažovali o poušti. Je to místo ticha, ale i bolesti. Vše je možné vidět ze dvou stran – dobré i z té těžké. Jsme zváni k intenzivnější modlitbě v mlčení a tichu, ale jsme zváni i k tomu, abych přijali těžkosti a pouště našeho životního putování, buď jako trénink na ještě větší těžkosti, nebo jako nevyhnutelnou součást života. Dvojitý pohled na věc byl vyjádřen příběhem o dvou vědrech, v nichž se nosila voda. Jedno vědro si stěžuje, jak ho ten koloběh zmáhá a že se vždy vrací ke studni prázdné. Druhé vědro vidí svou prázdnotu jako možnost k naplnění a k novému rozdávání životodárné vody.

Snažil jsem se odcházet do ticha a meditovat?

Přijímám těžkosti života jako formaci-přetváření svého nitra?

Druhou neděli postní jsme si připomínali Abrahamův i Ježíšův výstup na horu. Na jejím vrcholku je třeba něčeho se vzdát. Abraham se má vzdát svého syna, Ježíšovi učedníci svých nesprávných představ o Mesiáši a o spáse. I my se musíme umět vzdávat např. představ o bezproblémovém životě, či svých snah druhými manipulovat a ovládat je, závislosti na majetku, pohodlí... Biblický příběh nás vede k umění vidět vše ve světle hory Proměnění. Tak jako můžeme svět pozorovat v rentgenovém či ultrafialovém světle, můžeme vše vidět v perspektivě Proměnění – vše zlé bude proměněno v dobré.

Snažím se vše obětovat – svěřit Pánu? Vystupuji v modlitbě vzhůru? Snažím se vše vidět ve světle hory Tábor, ve světle Proměnění?

O třetí neděli postní jsme slyšeli, jak Ježíš očistil chrám od peněžoměnců a obchodníků s dobyt看em. Tato událost předznamenává změnu zákona, změnu kultu. Už žádné kupčení s Bohem, už žádné zvířecí oběti. Ježíš poukazuje na oběť, kterou si přeje Bůh – oběť svého života – nabídnutí sebe k plánům Božím, obětování svých sil, schopností a především času Bohu a bližním. Tento posun v chápání obětí upozorňuje, že i v náboženství existuje vývoj! Bůh činí vše novým. To co bylo dobré kdysi, nemusí být vhodné dnes! I v pokroku je však třeba zachovat řád. Ježíš na hoře Proměnění vidí Mojžíše a Elijáše. Mojžíš reprezentuje zákon – tedy řád, tradici, statický prvek. Eliáš symbolizuje pohyb, pohyb Ducha, oheň nadšení. Obojí je zapotřebí – zakotvenost v tradici i pohyb k novým věcem. Ježíšův čin v chrámě předznamenává také zánik starého chrámu a vytvoření chrámu nového – chrámu Ježíšova těla – společenství církve.

**„Nekupčím“ s Bohem? Obětuji se pro Boží věc, pro druhé?
Jsem otevřen pro pokrok? Jsem však také zakotven v tradici?
Buduji nový chrám – společenství církve?**

Čtvrtá neděle postní nám přinesla čtení o Synu člověka, který musí být vyvýšen tak, jako byl Mojžíšem vyvýšen na poušti had – k uzdravení mnohých. Pohled na poraženého hada vyburcoval uzdravující síly v Izraelitech a stejně tak pohled na kříž povzbuzuje připomínkou, že zlo bylo poraženo Kristovou láskou. Ježíš vzal na sebe hříchy světa a kříž je ukazuje jako přibité – zahubené. Zároveň kříž připomíná nesmírnou Boží lásku: „Tak Bůh miloval svět, že dal svého Syna, aby žádný kdo v Něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.“

**Rozjímám při pohledu na kříž o Boží lásce, která se nechala pro mě mučit a zbavit života?
Uvědomuji si, že můj hřích, byť Kristu působí bolest, je na kříži zneživotněn?**

Pátá neděle postní připomínala, že i dnes jsou lidé, kteří chtějí vidět Ježíše. Je dobře abychom byli připraveni jim ho ukázat, svědčit o něm. Ježíšovu lásku dokazuje kříž, ale i jeho život pro druhé (uzdravování, nasycení hladových, ujímání se lidí, učení druhých). Sami však potřebujeme Ježíše nejprve znát, abychom o něm mohli vyprávět druhým. Vidí ho ti, kdo mají čisté srdce – to můžeme očistit ve zpovědi, na níž se připravíme s pomocí zpovědního zrcadla, které rozebírá požadavky Desatera. Čistota srdce je však také darem Božím. Bůh svým světlem lásky chce prozářit naše nitro, podobně jako v příběhu v kázání slunce zazáří do jeskyně a způsobí, že dva kusy ledu roztají a vytvoří pramínky vody, které se spojí a dají vznik jezírku, v němž mnozí utiší svou žízeň.

**Vystavuji se paprskům Boží lásky při naslouchání Pánu?
Mám promyšlené své svědectví o víře v Krista, když se mě na Něj někdo zeptá?
Přispěl jsem k očistění svého nitra lítostí nad hříchy a jejich vyznáním?
Roztává led mého srdce? Spojuji se s druhými v díle užitečném pro své bližní?**

Kytička fialek

Neustále žádáme Boha o zázrak, abychom mohli uvěřit. Jarní květina, ptáci v letu nebo noční nebe jsou odpovědí...

Čas rychle utká a my se již nacházíme v druhé polovině postní doby.

Někdo může odjet na duchovní cvičení, pro někoho je to bohužel nemožné. Při duchovních cvičeních v klášteře impulsy k rozjímání dává exercitátor. Venku v přírodě nám je poskytuje sama krajina.

Myslím, že čas na procházku, aspoň na zahrádku, si může dopřát téměř každý. A krásné, slunné jarní dny nás k tomu přímo vybízejí...

Již minulý víkend bylo krásné jarní počasí. Hned v sobotu ráno jsem šla pověsit ven vyprané prádlo. Tráva na zahradě byla po zimě ještě taková šedivá. Ovšem odpoledne, kdy jsem šla s prádlem stejnou cestou, bylo vše jinak. Tráva se téměř před očima zazelenala a cestu lemovaly rozkvetlé sedmikrásky. Moc mě to potěšilo. Co způsobilo tu změnu? Jarní slunce, vlaha...

Připomnělo mi to postní dobu. Také se nám může jevit jako těžká, smutná, vážná, šedivá. A je to sám Pán, Slunce, Ježíš Kristus, kdo nás oživuje. Dává v našem nitru rozkvést novému životu.

„Kdo se však napije vody, kterou mu já dám, nebude žíznit navěky. Voda, kterou mu já dám, stane se v něm pramenem vody tryskající do života věčného.“ Jan 4, 14

Po víkendu jsem se chvilku byla projít u bavorovského chrámu. V hájku, hned za chrámem, přes víkend rozkvetly fialky. Natrhala jsem si z nich kytičku. Moc mně to potěšilo, vnímám to jako projev Boží lásky k člověku.

Kytička fialek mě učí lásce. Kvete a voní zde pro všechny. To je tedy první vlastnost lásky: nečiní rozdílu. Druhou vlastností lásky je to, že nic neočekává. Stejně jako kytička fialek dává a nic za to nechce. Nezná sobectví a chtivost..

Třetí vlastností lásky je to, že si není sama sebe vědoma. Kytička fialek voní, protože zkrátka nemůže jinak, ať už je nablízku někdo, kdo si té vůně užívá, či nikoli.

Láska prostě je, nemá žádný účel. Není si vědoma svých zásluh či vykonaného dobra. Levice nemá ani ponětí, co činí pravice.

„Pane, kdy jsme tě viděli hladového, a nasýtili jsme tě, nebo žíznivého, a dali jsme ti pít?“ Mt 25, 44

Poslední vlastností lásky je svoboda. Kytička fialek mě ponechává naprosto svobodnou. Nic mi neurčuje, k ničemu nenuť. Pro koho ji natrhám, komu ji dám?

Dveře chrámu byly otevřené a já mohla vstoupit dovnitř. Zde jsem položila kytičku fialek. Lásce, z lásky.

„To je mé přikázání, abyste se milovali navzájem, jako jsem miloval vás.

Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo položí život za své přátele.“ Jan, 15, 12-13

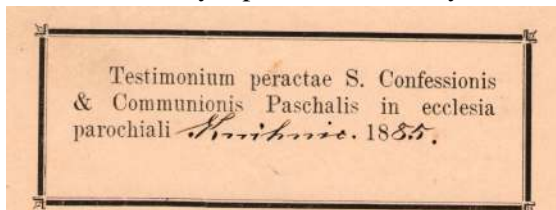
Požehnané Velikonoce v lásce prožité všem přeje Milena Voldřichová



Od zpovědní cedulky k lidové misií

Liturgické období postní a velikonoční v minulosti mnohým přidělávalo vrásky.

Zvláště v těžkých dobách pobělohorských – a začasť též po nuceně změně vyznání – museli před církevními, nýbrž i světskými úřady prokazovat svoji katolickou pravověrnost tím, že se ve farnosti



Památeční zpovědní cedulka z konce 19. století.

podle místa trvalého bydliště

dostavili k povinné roční zpovědi a k povinnému sv. přijímání v čase velikonočním, o čemž obdrželi doklad v podobě tzv. zpovědní cedulky. Za způsobilého k přijetí těchto svátostí, tj. za „duši“, se obyčejně považoval katolický křesťan, který dosáhl věku 12 let. Po skončení vymezeného období (Popeleční středa až předvečer slavnosti N. Trojice) se cedulky vybíraly. Na základě jejich porovnání se soupisem farníků (*status animarum*) každý farář sestavoval statistický přehled ve formě zpovědních seznamů. Svým představeným musel vyjmenovat všechny ovečky, které své povinnosti, vyplývající z jistých církevních příkázání, zadost nečinily. Jedny z nejstarších statistických souhrnů v Čechách ještě z doby předbělohorské se dochovaly pro farnost Kaplice. Podle zprávy faráře Jana Lopatského přistoupilo v tamním katolickém kostele k sv. přijímání kolem velikonoce a o letnicích r. 1615 celkem 1390 věřících (z toho 1253 pod jednou a 137 pod obojí způsobou) a r. 1616 pak 1145 osob (z toho 1059 pod jednou a 86 pod obojí způsobou).

Období postní je však především příležitostí k očistné kůře pro lidskou duši. Křesťanská cvičení, která ve farnostech probíhala o nedělích a svátcích odpoledne po celý rok, bývala podle svědectví zápisů knih křesťanských cvičení, jež se vedly dle nařízení z r. 1745, soustředěna do farního kostela. Věřícím se vysvětlovala příslušná církevní ustanovení a dozvídali se, jak mají řádně zpytovat své svědomí, aby užitečně přijali svátosti pokání a eucharistie a vykonali uložené zadostiučinění. Ve všedních dnech postu se obyvatelé jednotlivých obcí postupně dostavovali ke zpovědi a následnému sv. přijímání, jak pan farář předcházející neděli ohlásil na kazatelně. V kostelní sakristii nebo ve škole byli všichni před zpovědí poučeni a také vyzkoušeni. Účelem bylo, aby nikdo nepřijímal svátosti nehodně či snad přímo svatokrádežně. Aby – slovy Apoštola národů – každému byl nebeský Chléb ke spáse a nikoliv k odsouzení, kdyby ho jedl nehodně (1 Kor 1, 27 – 29).

Okolo poloviny 18. století se v některých, zejména městských farnostech v postě pořádaly krátkodobé tří- nebo čtyřdenní duchovní obnovy pro veřejnost (rekolekce). Vedli je diecézní kněží nebo přizvaní řeholníci. Nařízením z r. 1769 se staly pro lidnatější farnosti povinnými duchovní obnovy, vážící se k termínu páté neděle postní.

Za duchovní obnovy širšího a hlubšího dosahu lze považovat tzv. lidové misie obvykle v trvání jednoho týdne, jež prostřednictvím kázání, katechezí, udílení svátostí a jiných pobožností napomáhaly k duchovní i mravní obrodě farnosti. V 18. století je konali členové Tovaryšstva Ježíšova (mj. známý P. Antonín Koniáš SJ). Vztyčoval se při nich mohutný dřevěný kříž. Věřícím se doporučovalo, aby každý týden přicházeli k misijnímu kříži při modlitbě obnovit svá dobrá předsevzetí. Misie za působnosti dalších řeholních společenství podporoval českobudějovický biskup Jan Valerián Jirsík (1851 – 1883). Někteří faráři si misionáře zvali právě na období postní, aby věřícím naléhavěji promluvili do duše, více však na teplejší části roku. Na přání pana biskupa Jirsíka (1854) podávali o průběhu misie zprávu.



Obnovený misijní kříž u Sv. Kamene

Také P. Josef Reichenauer informoval své představené o lidové misi ve svěřené farnosti Malonty, kterou ve dnech 17. až 25. března 1889 vedli tři kněží z kongregace redemptoristů. Začátek nevypadal slavně. S blížícím se počátkem misie se zhoršovalo počasí. Pan farář se obával, zda vůbec misionáři budou moci přijet od železniční stanice. Pro nedělní procesí z fary do kostela se museli věřící nejprve proházet haldami sněhu. Promrzlý chrám obsadili pouze silní mužové. Nepřízeň počasí jim však umožnila upřímně vytrhat „plevel“ hříchu a obcerstvit se nebeským Chlebem. S prvními hřejivými paprsky jarního sluníčka se totiž asi třetina svobodných a většina ženatých vydávala do světa dobývat si chléb vezdejší.

Sv. Josef však symbolicky svojí širočinou učinil zimě konec. O jeho svátku (19. 3.) zavanul vlahý vítr a roztajil sněhovou záplavu. Kostel sotva mohl pojmout množství věřících. Misionáři neúnavně zpovídali od pěti ráno do devíti hodin večer. Každý den mívali čtyři kázání, vyučování podle jednotlivých stavů nebo promluvy k sv. přijímání. Okolo 2 500 duší přijalo svátosti ve farnosti, čítající tehdy na tři tisíce obyvatel. Slzy nelíbené lítosti svědčily o vnitřním obrácení. Lidé se navzájem usmiřovali a ke svým majitelům se vracely neoprávněně užívané věci.

Malontský pan farář se radoval z duchovního prospěchu svých oveček, jež se dosyta napásaly na spásonosných lukách. Jeho srdce se však sevřelo žalostí při pohledu do posvátných prostor chrámových. Farní kostel sv. Bartoloměje vypadal vskutku jako po boji: barevné stěny do výše dospělého člověka ošoupané, lavice polámané a na podlaze neurčitá směs potrháných růženců, svatých obrázků, listů z knížek i oděvních svršků. Pozemský chrám se opraví a uklidí. Díky hojně vylité milosti Boží se tenkrát nepochybně uklidilo i v mnoha duchovních chrámech lidských duší.

Ježíš přibíjen na kříž

Slyšte rány kladiva, které se rozléhají z Kalvárie po všechny věky, a které nezmlknou, dokud svět bude světem. Celými jeho dějinami pronikají ty hřeby probodávající zemi skrz na skrz.

Slyšte zděšený tlukot srdce Křížovaného, který zní po všech místech vesmíru a věčnosti.

Vizte bolest, která objímá všechny bolesti a trápení lidstva. Vizte bolest Boha, který vzal na sebe věčnost lidské bolesti, aby ji proměnil v radost, To ty, Ježíši, jsi přibíjen na kříž! Jsi přibíjen na dřevo naší země, jsi přibíjen k tomuto světu, k této zemi.



K zemi, která Tě nechce, která Tě zapírá a chce se Tě zbavit jako stálé výčitky. Která Tě odhazuje, vytrhává ze sebe, spoutává a přibíjí na kříž, na jedno místo, jako by podvědomě tušila, že jsi všude a vždy. Chce Tě mít na jednom místě, aby Tě mohla ještě po smrti poplivat a urážet, kdy se lidem zachce.

Proto Tě vyvedla na tuto horu zdvíhající se nad všechno horstvo na světě a odkud je vidět z každého místa na zemi.

Země Tě přibíjí na kříž, ale **ve skutečnosti se sama přibíjí k Tobě**. Slyším rány kladiva, které se ozývají s Kalvárie, a slyším v nich rány pohrom, které čas od času dopadají na svět. **Ty rány pohrom, jimiž jsi do světa doslova vtluokán, jimiž je svět doslova do Tebe vtluokán!**

Ode dneška, od pátku Tvé smrti je všem viditelně stvrzeno, že svět patří Tvůrci, Bohu. Sám se přiznává k svému Ukřížovanému a sám se s ním na věky spoutal jeho bolestí. Sám se k tomu odsoudil!

Těmi hřeby, jimiž Tě přibila k sobě, **země sama se přibila k nebi**. Sama Tě uvedla na Golgotu, na místo vyvýšené nad celým světem, nad všemi staletími, nad svou věčností.

Kdo by chtěl přesvědčivější svědectví?

Teď každý z lidí může přijít a ohmatat Tvé rány, podívat se na to, co způsobil Bohu svými hříchy a provinami. Dříve tomu svět nevěřil, nebo na to zapomněl, že Stvořitel může být zraňován svými tvory. Proto Bůh sestoupil na svět a nechal se ukřížovat, aby každý se mohl přesvědčit, jak je zraňován. Každý z lidí na Tvém živém a tělesném těle se může nyní přesvědčit o tom, co Ti způsobil.

Teď každý z nás stojí tváří v tvář svému Bohu, který mu ukazuje dílo našich hříchů. Teď už neplatí výmluvy nebo zapírání. Nikdo nemůže utéci před tímto místem a nikdo si nemůže ztěžovat, že jsi na něho zapomněl..;

Každý z nás je tu sám a sám s Tebou!

Tak jako každý z nás se zúčastnil nějakým způsobem Tvého odsouzení, rouhání a pokřiku, jímž lidstvo si vymáhalo Tvou smrt, tak jako každý z nás Tě vedl na Kalvárii, jako každý z nás Tě korunoval trním, tak i každý z nás je nyní uzavřen do Tvé oběti, do Tvé lásky, do Tvého srdce. (...)

Z Křížové cesty Františka Lázeckého

Stát se sebou samým

úryvek z knihy Jeana Vaniera

Ať jsou životní cesty, krize a zranění jakékoli, důležité je, aby se každý stal sám sebou. Aby nebyl ochromený strachem z ostatních nebo z toho, co si o něm myslí, nebo svými psychologickými potřebami něhy a moci. '

Není tomu dlouho, co za mnou přišel jeden devatenáctiletý asistent z jedné komunity Archy. Zeptal jsem se ho: „Jak se ti vede ve společenství?“ „Jde to, ale je to tvrdé,“ odpověděl mi. „Řekni mi o tom,“ vyzval jsem ho. „Stávám se sebou samým.“



Není to snad cíl života, stát se skrze všechny etapy růstu sebou samým, nechat své hluboké „já“ vytrysknout zpoza bariér? Nestát se tím, čím nás chtějí mít ostatní, nekřičet, aby si nás za každou cenu všimli. Nestát se někým jiným, neodmítnout „být“, ale stát se sám sebou. Vyjít z toho, co jsme, ze semena života, které v sobě neseme, ze své historie a své země.

Tohoto vytrysknutí „já“, toto odmítnutí kompromisu se světem, který drtí slabé a osobní svědomí, tohoto odmítnutí kompromisu se zlem a se všemi silami lži a útlaku se dosahuje těžko hlavně v politice, ale i třeba ve škole. Pilát věděl, že je Ježíš nevinný, ale netroufal si osvobodit ho ze strachu před revolucí, císařovým hněvem, ztrátou místa, poct a privilegií, díky nimž žil. Když soudcové prodávají své svědomí a duši politické moci, tyranům, aby si zachovali jejich přízeň, nejen že jejich „já“ netryská, ale naopak se stále více rozpouští ve strachu. Když se dopustíme bezpráví ze strachu, že ztratíme místo a čest, když lžeme ze strachu před konfliktem nebo odmítnutím, když přijímáme „podpultovky“ a tučné úplatky, tak se naše „já“ stále hlouběji noří do temnoty našeho bytí.

Tlak okolí je často silný a nutí mladé lidi, aby brali drogy nebo se nechali unášet proudem. Z těch, kdo odolávají, si ostatní dělají legraci. K tomu, abychom řekli ne, je třeba být silní. Jen tehdy vytryskne hluboké „já“. Stejně tak není jednoduché zaujmout pozice spravedlnosti a pravdy na pracovišti nebo v některých tyranských režimech. Ale „já“ tryská, říkáme-li pravdu, ukazujeme na nespravedlnost a vystavujeme se nebezpečí, že přijdeme o své místo. „Já“ netryská opravdově, když mluvíme pravdu nebo poukazujeme na nespravedlnost jen proto, abychom dosáhli cti a uznání.

Hluboké uzdravení člověka se uskutečňuje vždy, když zvolíme pravdu a spravedlnost a jednáme podle svědomí i za cenu, že něco ztratíme a ocitneme se sami.

Tryskání „já“ nedává svobodu síly ani moci. Tato svoboda neznamená ani moc soudit, odsuzovat, považovat se za lepší. Není to nezávislost, která dává možnost dělat všechno, co chceme, není to svoboda spasitele ani proroka. Je to svoboda, kdy jsme zranitelní, schopnost trpět a naslouchat druhým a pochopit jejich utrpení. Je to svoboda zaujmout své místo ve společnosti a ve světě a ne místo někoho jiného, žít v společenství a soucit, sdělovat důvěru a svobodu ostatním. Je to svoboda podřídit se pravdě a spravedlnosti, které přesahují naši bytost, naši skupinu a které umožňují dosáhnout univerzálních hodnot.

„Já“ tryská v pokoře, postupně a skrze všechny možné neúspěchy a dokonce i chyby. Je to pomalý a krásný růst napříč všemi životními etapami. Na této cestě jsme voláni k tomu, abychom byli trpěliví, abychom našli rytmus svého vlastního růstu, měli důvěru v čas a nechali Životní příhody, krize, lekce, rozchody a zármutky konat své dílo. Máme-li dobrou vůli a jsme-li pozorní k pravdě, všechno slouží našemu dobru a našemu růstu k lidské a duchovní zralosti.

Lidský růst k hlubší identitě a větší otevřenosti tedy odpovídá tomuto „vynořování hlubinného já“. Není to nic velkého ani silného. Možná ani není vidět. Není obklopen poctami a oceněními. Je to něco vnitřního, něco, co se týká lásky a věrnosti v lásce. Týká se důvěry a společenství, které jsou darem druhému i přijetím jeho daru. Takto rostou ve společenství hlavně malí a slabí (velcí se na konci života stanou také malými a slabými).

Lidský růst v sobě samozřejmě zahrnuje i učení, ale děje se hlavně skrze darování, je školou darování. Učíme se dávat se, dávat své srdce.

A poslední dar, ve kterém se všechno dovršuje, je dar srdce Bohu darování, který do své náruče přijímá člověka, který se konečně znovu stal dítětem.



z knihy Jeana Vaniera: Každý člověk je dílem spásy

Práce pastorační asistentky

Milí bratři a sestry.

Zdravím Vás všechny prostřednictvím farního časopisu

Zrovna nyní sedím ve vlaku a se zaujetím přijímám energii od sluníčka, které se na mě po dlouhém studeném čase směje. Přemýšlím, co budu dlouhé tři hodiny dělat. Napadá mě mnoho činností, ale nic není dosti smysluplné. Spínám tedy ruce a začínám krátkou rozmluvou s Otcem. Znenadání mi zableskne hlavou myšlenka. . . Jistě, už podle nadpisu tušíte jaká . . . Ano ... Napadlo mě, že bych se s Vámi mohla podělit o činnosti, jež jsou náplní mého povolání- pastorační asistentky... Co jsem tedy doposud stihla?



Téměř každý týden se setkávám v kaplické Arše s dětmi a mládeží, kde máme dvouhodinové **hudební setkání**. Náplň tohoto setkání je: před zpěvem provést důkladné dechové, artikulační, fonační a hlasové cvičení, abychom zdravě a dobře zpívali. Poté provedeme nejdůležitější část a tou je- sladit se na stejnou notu (a to ne jen hudební nástroje, ale i naši momentální náladu). Všichni se musíme zklidnit a začít přemýšlet jak o duchovním textu, tak o melodii. Když dostatečně prostudujeme text a melodii už umíme téměř nazpaměť, začínáme zpívat. Nejprve první hlasy a následně se přidávají další. Ve finále děti téměř vždy vykouzlí neskutečně krásnou melodii, jež je odměnou ne jen pro mě, ale také pro ně samotné. Když už jsme všichni z namáhavého zpěvu unaveni a děti ztrácí pozornost, uděláme si malou přestávku. Na přestávku je připravené malé občerstvení, které přichystám, dále volná zábava (možno provádět jak uvnitř tak venku) a hlavně prostor ke vzájemné komunikaci. Po přestávce se pouštíme opět do učení dalších písní. Přibližně po dvou hodinách se rozloučíme a domluvíme na dalším termínu zkoušky. Ráda bych poděkovala všem účastníkům. :)



Další záležitostí je **setkání s dětmi** v okolních vesničkách (Pohorská es, Rožmitál n/Š) . Setkáních se pravidelně účastní 13-18 dětí. Náplň našich setkání je velmi různorodá. Snažím se vybírat činnosti ze všech oblastí (pohybové, výtvarné, hudební, poznávací) a vést děti v křesťanském duchu. Setkání většinou zahájíme rytmickou křesťanskou písní. Poté následuje prezentace a výklad ke

děti v Pohorské Vsi

zvolenému tématu. Dále výtvarná či pracovní činnost, jež také souvisí s tématem (HROMNICE- výroba svící, POSTNÍ DOBA-výroba růžence , KŘESŤANSKÉ SYMBOLY- výroba rybiček...). Když už jsme unaveni z neustálého sezení , přejdeme k pohybové hře. Na konci setkání se rozloučíme většinou „ukazovací“ písní.



děti v Rožmitále na Šumavě

Návštěva Červeného dvora s P. Pavlem byla další z mých aktivit. Otec Pavel jezdí- jak jistě víte pravidelně navštěvovat pacienty do Červeného dvora. Tentokrát mě vzal



s sebou. Náplň návštěvy byla adorace kterou jsem hudebně doprovázela. Před adorací jsme s účastníky vedli zajímavou diskuzi o jejich problémech, úspěších, způsobu léčby a diskutovali o dalších různorodých myšlenkách. Mohu říci, že tato návštěva mě velmi zaujala a jsem P. Pavlovi velmi vděčná za to, že mě vzal s sebou.

Doprovod mší svatých v Blansku a dětských mší sv. se také staly mou pravidelnou aktivitou. Hudební výkony jež podávám jistě nejsou tak na výši jako výkony našeho velmi šikovného varhaníka Jiřího Větrovského, ke kterému pro jeho neskutečnou výdrž a kladný vztah k varhaní hře neustále vzhlížím. Přesto věřím, že za nějaký čas bude má varhaní dovednost alespoň s části srovnatelná s panem Větrovským a lidé si na mě zvyknou. :)

Být k dispozici pro různé akce (pokud je to v mých časových možnostech a také schopnostech)- uvádění plesu, vedení dětského setkání na Ktiši, letní tábory ...

To jsou hlavní body mé pracovní náplně. Ještě bych chtěla nám všem popřát, abychom dokázali správně prožít postní dobu a dobře se připravit na Velikonoce. :)

Kristýna Perausová.



Ples

Letošní Křesťanský ples byl již šestým v pořadí. Konal se v sobotu 11.2. od 20 hodin. Uváděl ho moderátorský pár Kristýna Perausová a Štěpán Doušek. P. Pavel opět na úvod přivítal všechny přítomné a připomenul, že je tu s námi i Ježíš, který chodil přece i na svatby a hostiny, kde se jistě i tancovalo. Předtančení bylo letos v renesančním stylu – pozvali jsme



taneční skupinu z Českého Krumlova. Škoda, že lidé přicházejí na ples později, a tak jsme museli nějakou dobu čekat, aby se netančovalo před prázdným sálem. Ples letos navštívilo asi 60 účastníků – na nižší počet se asi podílel velký mráz – až -15 stupňů a někomu



z tohoto důvodu nejelo auto. Součástí plesu je i soutěž stolů – v níž se nejprve vyplňuje kvíz a pak následují další soutěže. Na fotografii vlevo je vidět P. Pavla, jak opravuje kvízové lístky. Některé soutěžní otázky uveřejňujeme i v našem časopise a tak si můžete vyzkoušet své vědomosti či štěstí i vy.



Tanec doprovázela kapela Ládi Kozlíka Kaplická pětka. Hrála hudbu k různým druhům tanců a účastnila se také tanečních her. Na obrázcích dole vidíte snímky z jedné taneční soutěže, v níž vždy jeden pár při tanci obdržel obálku s nějakým úkolem. Například: sehnat šestero kravat, nebo šestero kabelek, zout si boty a tancovat naboso....



Takovéto hry pobaví nejen ty, kteří se jich účastní, ale (a možná především) ty, kteří sedí u stolu. Na ples chodí totiž nejenom ti, kdo rádi tancují, ale i ti kteří se chtějí podívat a pobavit. Ano, i proto konáme Křesťanský ples, aby pobavil všechny farníky, nejen ty, kteří



tancují. A nejde jen o zábavu – jde o setkání lidí, nejen tanečnicků a nejen farníků, nejen mladých, (i když těch zde bylo opravdu hodně, jak dokládají fotografie), ale i těch dříve narozených. Je to příležitost sejít se příp. i seznámit se s druhými. Bylo by dobré, kdybychom se věnovali i těm, kteří zde sedí sami, či jsou zde poprvé, příp. odjinud.



Křesťanského plesu se účastní také naši přátelé z evangelické církve (foto vlevo), jen škoda, že nepřijeli také z Budějovic a opět nebyli ani řeckokatolíci. Zřejmě jsme jim nedali pořádně vědět.



Na ples do Kaplice přijíždějí lidé nejenom z našich farností, spravovaných z Kaplice, ale také přátelé z Vyššího Brodu (foto vpravo). Letos připravili ples i ve svém městě, ale mnoho lidí od nás tam bohužel nebylo. Snad příště.



Kolem 11.h ohlásili naši moderátoři vystoupení mladých. Muzikanti odešli na večeři a do potměného sálu přišli za zpěvu latinského kánonu z Taizé mladí s rozžatými svíčkami v rukou.



Pak následovaly rytmické křesťanské písně a pak pro potěšení P. Pavla píseň složená přímo pro něho. Začínala slovy: Otec Pavel v Kaplici stmeluje své věřící... Bohužel se nám text celé písně někam zatoulal a tak ho nyní nemůžeme zveřejnit. Díky za hezký nápad!



Po programu mladých následovalo vyhlášení výsledků kvízu a zástupci tří vítězných stolů nastoupili do dalšího kola v němž měli štafetovým způsobem běžet k protější židli, kde byly přichystány ping-pongové míčky, na něž se měla namotávat vlna. Pak mělo následovat ještě finále spočívající na pohybování se po malém koberečku bez dotyku nohou země. Ale k tomu už z časových důvodů nedošlo.



Hry potom vystřídal opět tanec a také rozbalování výher. Doufáme, že potěšily. Díky sponzorům, kteří nám je darovali.



Jeden z party mladých slavil narozeniny, proto se udělalo kolem něho kolečko, v němž si s ním zatancovalo několik dívek.



Veselá atmosféra vyzvedla některé i na židli. Tancování nám vydrželo téměř do 2h v noci.



Závěr plesu se již blíží – náš fotograf Karel již odložil svůj fotoaparát u stolu, který s ním sdíleli jeho nejbližší. Poslední fotka zachycuje hlavní organizátorku plesu Jaroslavu Královou, jíž patří největší dík. S ní jsou u stolu další pomocníci, jimž také děkujeme. Jsme také vděční i našim moderátorům Kristýně a Štěpánovi a těšíme se na další Křesťanský ples. *pš*

Stalo se



Již v loňském roce byli přijati do katechumenátu Eva Finková a Jan Prokš, stalo se tak v Blansku. Na začátku postní doby byli přijati mezi čekatele křtu a modlili jsme se za ně při tzv. skrutičních. (Jan Prokš v Blansku, Eva Finková v Kaplici – foto výše)



Na začátku března se konaly v našich farnostech schůzky farních rad, kde se hodnotil minulý rok, pořádané akce včetně hospodaření, a také se vytvářely plány aktivit na tento rok. Foto vlevo je z Kaplice, napravo z Rychnova nad Malší. K tématu se vrátíme v příštím čísle.



Začátkem března se v Malontech zřítla část zdi garáže přilehlé k farní budově. Statik, povoláný na toto místo navrhne další řešení. Ne všechno se ale hrouť – na obr. vpravo jsou vidět rekonstrukční práce na kostele v Pohorské Vsi. Začalo se obnovou přístřešku na techn. věci.

Rodnému Rychnovu nad Malší



Buď po letech mi pozdraveno
místo dětství a mladých let:
Rychnov nad Malší tvoje jméno,
vidím tě možná naposled!

Mlčím a беру zpět svůj podíl
snů o tobě, co jsem kdy měl;
domove, který jsi mne zrodil,
kolikrát jsem se vracet chtěl?

Mládí, moje sny a přání
hluboko ve mně zůstaly
po všem tom světském putování
jak v skále temné krystaly.

Jsi obraz pokoje a ticha,
Malše se vine údolím;
Vlhne mi zrak a hlouběj dýchám:
cítím znovu, že jsi mi vším.

Nemohu tu u tebe zůstat,
osud mne jinam povolal.
Kde je však čas, který dál vzrůstá,
když vidím tě kol dokola.

Žij ve mě dál s poli i lesy,
se vším, co domov obnáší.
Je ve mně hluboko tam kdesi
můj rodný Rychnov nad Malší!

Viděl jsem v životě dost krásy,
mnohý sen se mi vyplnil.
Na žádný nevzpomenu asi,
který by tobě roven byl.

Franz Sautner, který tuto báseň napsal, se narodil **22. března 1872** v Rychnově nad Malší. V roce 1902 pro obec také vytvořil sochu Madony, která je v kostele svatého Ondřeje a na náměstí sochu svatého Jana Nepomuckého. Původní socha Jana Nepomuckého, která stála dříve na mostě, byla zasažena úderem blesku a zničena povodněmi. (1928) Franz Sautner nebyl jen sochařem, ale i houslistou a básníkem. Žil ve Vídni, ale pracoval v Salzburku, Linzi, Mnichově a v Brně, kde získal četná ocenění. Zemřel 30. května 1945 ve Vídni.



Socha Jana Nepomuckého byla poprvé vysvěcena 16. května 1930 na náměstí v Rychnově.

V roce 2009 byla socha restaurována a nově vysvěcena.

napsala Ema Kletzenbauerová



Následující básnička je dílem jednoho ze současných rychnovských farníků:

Pod Svatým Kamenem
je kaplička
teče tam zázračná
vodička.

Já tam také byl
tu zázračnou vodu pil
abych tady ještě dlouho
ve zdraví žil.



K Rychnovu vede
cestička
Tam bydlí bratr
a matička.

Já tam také žiji rád
dobře to tady znám
protože zde věrné
přátele mám.

Dája

Oznámení

◆ **VYÚČTOVÁNÍ PLESU** Náš Křesťanský ples konaný v sobotu 11.2. skončil ziskem 1.653,- Kč. Plesu se zúčastnilo něco přes 60 lidí. Prodáno bylo 71 vstupenek. Díky sponzorům a drobným dárcům se na podporu plesu vybralo 4,5 tis Kč. Celkové příjmy byly 19.405,- Kč; výdaje 17.752,- Kč. Ještě jednou děkujeme všem dárcům: Pán Bůh Vám odplatí.

◆ **FOTOGRAFIE Z PLESU ČI JINÝCH AKCÍ NA DVD** i z minulých let je možné získat na požádání u P. Pavla

Informace na poslední chvíli

◆ **VELIKONOČNÍ KONCERT V KAPLICI** v pondělí 9.4. od 18h v kostele sv. Petra a Pavla. Uslyšíme díla starých mistrů v podání Kaplického pěveckého sboru a Exfanty.

◆ **KONCERT VE ZLATÉ KORUNĚ** v neděli 8.4. od 18h. – v klášterním kostele Nanebevzetí P. Marie: Missa Brevis od Jiřího Pavlici. Účinkuje Chrámový sbor a orchestr Velešín. Vstupné 100,- Kč – platí se na místě.

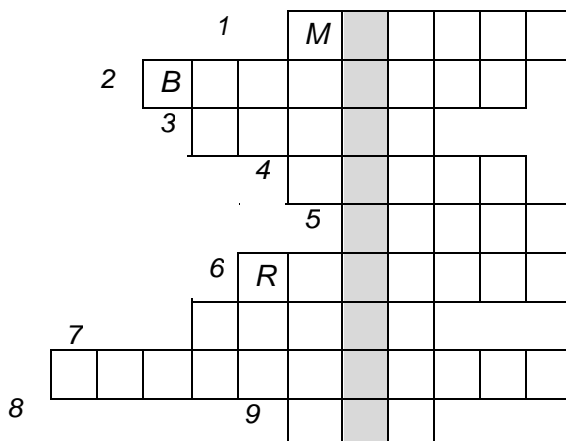
◆ **EVOLUCE A PROBLÉM ZLA U TEILHARDA de CHARDIN** je název přednášky, které se uskuteční v **Třeboni na faře** ve čtvrtek 26.4. od 18.30. Zájemci o dovoz ať se přihlásí u P. Pavla

Křížovka

„Pro ty, kdo touží po pokojném soužití, existuje jediná cesta: ...“

(Dokončení citátu Jana Pavla II. najdete v tajence.) Tajenka z čísla 1/12: ZLATO

1. Bratr velekněze Árona.
2. Zakladatel západoevropského mnišství.
3. Země, ve které se narodil Mojžíš.
4. Autor Skutků apoštolských.
5. Původní jméno apoštola Pavla.
6. Kostel kruhového půdorysu.
7. Apoštol, který nahradil Jidáše
8. Původní jméno svatého Cyrila.
9. Místo smrti apoštola Pavla.



☺ Hádali se, hádali se řemeslníci, čím řemeslo bylo dřív.

1. Zedník tvrdil: My jsme stavěli už pyramidy a babylonskou věž.
2. Krejčí: Šaty začaly už u Adama a Evy.
3. Sadař: Pěstovali jsme ráj ještě před Adamem.
4. Elektrikáři: Bůh nejdříve stvořil světlo. Ale my jsme předtím tahali kabely.

☺ Stárnoucí farář měl stále větší a zřetelnější pocit, že jeho kázání přestávají mít odezvu. Před odchodem na důchod se rozhodl připravit účinné kázání a přednést je s pathosem mládí. Povedlo se mu to, byl sám se sebou spokojen. Hovořil o víře, která potřebuje určité podmínky, jinak hyne, jako pelargonie na přímém slunci, neboť potřebuje polostín. Po bohoslužbách za nim přišla jedna posluchačka a vřelými slovy mu děkovala za krásné kázání, které bylo ze života a do života. Pane faráři, já jsem pořád nevěděla, proč mi ty muškáty hynou.

☺ Názorná ilustrace. O velikonocích farář káže o vzkříšení. Připomíná, že se jedná o skutečnost nepochopitelnou a neuvěřitelnou. Řekl: Ukážu vám to na příkladu. Slezl s kazatelny ke stolu páně, kde byla krásná kytice s tulipány. Vzal jeden a celý ho k překvapení posluchačů snědl. Pokračoval: Až přijдете domů a budete o tom vyprávět, těžko vám někdo uvěří, že farář při velikonočním kázání snědl tulipán. Vyprávění o vzkříšení Ježíše Krista je ještě neuvěřitelnější.

☺ Na jakési recepci sedí jedna dáma mezi rabínem a arcibiskupem. Chce na sebe upozornit usilovným zvatlavým povídáním. Ani jeden z pánů však není zvědavý na její značně prostoduché zvatlání. Nakonec dáma prohlásí: Pánové, já si připadám, jako že sedím mezi Starým a Novým zákonem. Arcibiskup s úsměvem odpověděl: A víte, že mezi Starým a Novým zákonem je prázdný list?



... NO A KDYŽ UŽ BYS
MŮJ SYNU NEMOHL POSLOU-
CHAT ŘEČI TOHO HRÍŠNÍKA,
TAK TA PÁKA VLEVO
JE KATAPULT...

Zfatní matčky:

Kaplice:

Pohřby:

7.2. František Větrovský

Svatby:

25.2. Marián Žak
a Adriána Glodžáková

25.2. Pavel Vaňásek

a Petra Šimánková

Křty:

25.2. Anna Pilsová

Dolní Dvořiště

6.2. Terezie Horňáková

Pamatujte, prosíme, v modlitbách a vzpomínkách!

Čitáty:

Všechny cesty vedou k lidem.,

Antoine de Saint Exupéry

Je útěšné vědět,

že životní cesta vede ze stínu do světla.

John Henry Newman

K hostině svých přátel se ubírej pomalu,

ale k jejich neštěstí rychle.

André Cbilon

*Jestliže znáš blaoní směr cesty, stačí
máš-li dost světla pro následující krok.*

Rudolf Schmitz

*Lépe je klopýtat po cestě
než si pyšně vykračovat mimo cestu.*

sv. Tomáš Akvinský

Kytky pod kříž

Anděla Janoušková

X.

Když světy vichřicí jsou rvány,
jsi klid a láska jen ty sám.
U tebe pokoj nalézám,
zde léčím neklid v očkovaný.

Slov nemám. Stonám na únavu.
Nic nechci. Jenom s tebou být.
Jen dýchat. Mlčet. Položit
si do dlaní bolavou hlavu.

Nemám sil padnout u klekátka..
Jen s dechem tvým svůj mísím dech.
Ty, který víš, jak je mi sladká

ta chvíle, pro své smilování:
vezmi můj neklid do svých dlaní.
Mé ruce ve svých ležet nech!



XI.

Mé ruce ve svých ležet nech!
Navždycky by v nich zůstat chtěly.
Ač nikdy v ničem neuspěly,
tobě přec nejsou pro posměch.

Je nízké chrámů klenutí
pro výšku rozjásaných tónů.
Došla jsem, Pane, k tobě, domů.
Můj domov, Bože, to jsi ty.

Můj domove po bezdomově!
Ztrácím se v tobě s úžasem
a oči lásky vidí nově,

že vše, co sníh a vítr žene
má k tobě dveře otevřené,
když neláskou se chvěje zem.



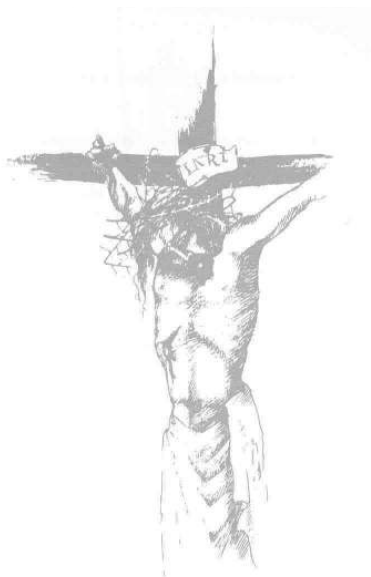
XII.

Když neláskou se chvěje zem,
je lásky pln, kdo tebou žije.
Přijals mé ruce. Nešetři je.
Veď je, kam chceš. Co chceš, z nich vem.

Vlož do nich, cos jim určil nést.
Ty nejlíp víš, co mají síly.
A jsou-li slabé, nestačí-li,
pomoz jim zvykat na bolest.

Ty odmítáš jen kompromisy.
Ty, který vládneš nad časem,
dej, ať jsem silnější než kdysi.

Všemu, co chystáš mému žití,
jdu odevzdaně otevřítí,
ať vím, že láskou živa jsem.



XIII.

Ať vím, že láskou živa jsem,
chci zvykat na kříž. Kde ho není,
je láska planá. V utrpení
jsme tvého lidství obrazem.

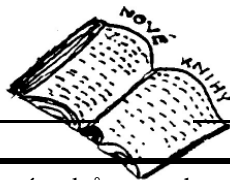
Požehnej mému úsměvu,
mým dlaním, ať se bránit chtějí,
a neklesají v beznaděži,
když srdci není do zpěvu.

Kéž všechno, co je nevhledné,
čemu se člověk neubrání,
tvůj soucit vlídně přehlédne.

Krása věčná zde na zemi
jsi ty, Bůh, námi zrazený;
do svých ran bereš moje rány.

Farní knihovna

i prodejna v Kaplici informuje



Anselm Grün: EXERCICIE PRO VŠEDNÍ DEN

S těmito dvanácti meditacemi se můžete stáhnout do ticha a po dvanáct dnů se nechat texty bible a jejich výkladem inspirovat k osobní modlitbě.

Anselm Grün: PŮST

Autor poukazuje na právoplatnost a nezbytnost postu pro zdravý a vyvážený duchovní růst z různých hledisek: biblického, lékařského, psychologického i hlediska postní praxe prvotní církve.

Tomislav Ivančič: VEZMI SVŮJ KŘÍŽ A NÁSLEDUJ MĚ

Kniha přivádí čtenáře k tomu, že přijetí kříže neznamená jít cestou bolesti a smutku. Přijetí utrpení, bolesti, smrti, nemoci a hříchu je cestou osvobození od utrpení, nemoci a zla. Je to cesta vítězná.

Anselm Grün: TAJEMSTVÍ VELIKONOČNÍ RADOSTI

Velikonoce jsou svátky radosti, které touží přinést lidem světlo a radost do všedního dne. Publikace předkládá úvod do velikonočního tajemství. Naznačuje svět symbolů tohoto svátku i jeho fascinující postavy s padesáti impulsy a návrhy pomáhá každému, kdo chce utvářet svůj všední den ve světle Velikonoc.

K prodeji:

Gui Gilbert: KŘÍŽOVÁ CESTA

Cílem Křížové cesty není nic jiného než ...následovat Krista na jeho Kalvárii...a proniknout do hloubky tohoto nesnesitelného utrpení

Kč 49,-

Pobožnost sv. Brigity: TAJEMSTVÍ SPÁSY

Patnáct modliteb vztahujících se k umučení a všem ranám Krista, které zjevil sv. Brigitě Švédské náš Pán v kostele sv. Pavla v Římě.

Kč 29,-

Maria Campatelli: KŘEST

Knihu přivítají především ti, kteří promýšlejí, co křtem přijali. Výrazně vystupuje do popředí samotné působení Boží, jenž se rád ke svému pokřtěnému obrací.

Kč 160,-

Pro děti:

omalovánky – KŘÍŽOVÁ CESTA

Kč 15,-

Půjčovní doba farní knihovny: ST 16-17.30 ČT 8.45-9.30 PÁ 16-17.30 NE – na požádání

V jiných farnostech se půjčuje po mši sv. a je možné si objednat knihy z kaplické knihovny



V knihovně je možno posedět, přečíst si časopisy, knihy, občerstvit se čajem či kávou. Časopisů máme již kolem 10 druhů. Půjčujeme také audiokazety s přednáškami i hudbou ap.



Je zde i možnost zakoupit si knihy, růžence, obrázky a přívěšky. *M. Mazancová*

INFORMACE

Pro všechny farnosti

■■■ VYBRANÉ ÚDAJE Z POSTNÍHO A VELIKONOČNÍHO PROGRAMU:

farnost	křížové cesty	zpovídání	velik. večere	vigilie
Kaplice	út a ne 18h	st 4.4. 16-17.30h	čt 5.4. v 19.15	so 7.4. ve 20.30
Malonty	út v 17h u Otů	út 27.3. 16-18h	út 3.4. v 17h	so 7.4. v 18h
Omleňice	pá 6.4. v 10h	čt 29.3. 16-18h	ne 1.4. v 19.30	
Rožmitál n.Š.	ne 1.4. v 16.30h	po 26.3.16.30-17.30	so 30.3. v 19.15	
Dol. Dvořiště	pá 6.4. v 17h	po 2.4. 17-18h	po 2.4. v 18h	
Rychnov n.M.	pá v 15h	ne 1.4. 14-15h	- ,, -	
Sv. Kámen	pá 6.4. v 15h			
Blansko	ne 1.4. v 17.30	ne 1.4. 17.30h	st 4.4. v 18h	

■■■ DIECÉZNÍ SETKÁNÍ MLÁDEŽE 30.-31.3. v Č.Budějovicích - program:

Pátek 30.3. 18.30 začátek programu (Biskupské gymnázium)

20.30 přednáška, modlitba (p. Marek Orko Vácha) kostel Piaristické nám.

22.30 příp. alternativní program – adorace, posezení u čaje, duchovní pohovor...
možnost noclehu

Sobota 31.3. 9.00 promluva otce biskupa (kostel Piaristické nám.)

10.15 – 14.15 tématické skupinky + oběd, pak společný program

15.00 – 16h mše sv. + závěr **Zájemci o společnou cestu ať se hlásí u P. Pavla.**

■■■ **FARNÍ DOVOLENÁ 15.-21.7. ŽELEZNÁ RUDA** Opět pořádáme společnou dovolenou pro zájemce z řad farníků. Je vhodná i pro rodiny s dětmi, mladší i starší. Ubytování bude na faře (jedna noc pro dospělého 160-180Kč), pokoje po 4-5 lidech, stravování dle domluvy. Budeme dělat výlety po Šumavě, do okolních měst (Klatovy, Plzeň, hrad Švihov, Regensburg). Více viz příloha našeho časopisu. Přihlásit se můžete u P. Pavla (732 872 662)

■■■ **MEDUGORJE – FESTIVAL MLÁDEŽE 29.7.-6.8.** účast na programu setkání mladých z celého světa, výlety k vodopádům a k moři. Pojede P. Pavel.

■■■ **SETKÁNÍ MLADÝCH ČR ŽDÁR n.S. 14.-19.8.** Pestrý program s besedami, koncerty, přednáškami a bohoslužbami. Přihlášky buď na www.signaly.cz nebo u P. Pavla.

■■■ **CHARISMATICKÁ KONFERENCE BRNO 12.-14.7.** Pásmo přednášek, svědectví a modliteb. Více na www.konference.cho.cz nebo u P. Pavla

Kaplice

■■■ **VEČER POSTNÍ HUDBY A POEZIE** se bude konat ve středu 28.3. od 18h

■■■ **PŘÍPRAVA NA BIŘMOVÁNÍ** probíhá v pátek večer v Kaplici od 19h, nebo na společenstvích v okolních farnostech. Pokud jste tuto svátost ještě nepřijali, přihlaste se u P. Pavla (732 872 662), nebo přijďte na přípravu.

■■■ **KROUŽEK VÝTVARNÝCH ČINNOSTÍ** pod vedením pí. Peroutové se schází na faře 2x měsíčně ve středu od 14.30. Informace u paní Peroutové na tf.: 776 891 928

■■■ **PRVNÍ PÁTEK V MĚSÍCI** připadá v dubnu na Velký pátek-adorace tedy nebude. Bude však na Bílou sobotu (7.4.) od 10h do 19h u Božího hrobu.

LITURGICKÝ KALENDÁŘ a INFORMACE

BŘEZEN 2012

NEDELE	18.3.	4. NEDĚLE POSTNÍ	žaltář 4.t.
Pondělí	19.3.	Sv. Josefa, snoubence P. Marie	slavnost
NEDELE	25.3.	5. NEDĚLE POSTNÍ	žaltář 1.t.
Pondělí	26.3.	ZVĚSTOVÁNÍ PÁNĚ	slavnost

DUBEN 2012

NEDELE	1.4.	KVĚTNÁ NEDĚLE	žaltář 2.t.
Svatý týden 1.- 7.4. a velikonoční triduum 5.- 7.4.			
Čtvrtek	5.4.	ZELENÝ ČTVRTEK	
Pátek	6.4.	VELKÝ PÁTEK – den přísného postu	
Sobota	7.4.	BÍLÁ SOBOTA, večer VELIKONOČNÍ VIGILIE	
NEDELE	8.4.	ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ	slavnost
Velikonoční týden 9.-15.4.			
Pondělí	9.4.	Pondělí velikonoční	
NEDELE	15.4.	2. NEDĚLE VELIKONOČNÍ	pak žlt.2.t
NEDELE	22.4.	3 NEDĚLE VELIKONOČNÍ	žaltář 3.t.

Blansko

- VELIKONOČNÍ BOHOSLUŽBA bude na Velikonoční pondělí 9.4. od 9.30h
- POUTNÍ MŠE SV. k oslavě sv. Jiří se bude konat v neděli 29.4. od 11h

Pohorská Ves

- FILM O JEŽÍŠI KRISTU bude promítnut v kostele na Velký pátek 6.4. od 15h

Pohoří n. Š.

- VELIKONOČNÍ MŠE SV. – česko-německá bude v pondělí 9.4. od 15h

Svatý Kámen.

- FILM O TURÍNSKÉM PLÁTNĚ promítneme v kostele na Bílou sobotu 7.4. od 16h.
- MŠE SV. NA PRVNÍ SOBOTU V MĚSÍCI bude v dubnu až v so 14.4. od 17h

V jiných farnostech

- ŘÍMOVSKÉ PAŠLJE se zpěvem a modlitbou - 1.4. od 13h a 6.4. od 12h
- VÍKEND na téma: DUCH SV. V RODINĚ – P. Kodet 18.-20.5. klášter Nové Hrady. Hlídkání dětí zajištěno. Je možné se přihlásit telefonicky na č. 380 420 341 nebo 731 402 981 nebo přímo na www.dcr.bcb.cz

PRAVIDELNÝ FARNÍ PROGRAM

KAPLICE – kostel sv. Petra a Pavla / kostel sv. Floriána / fara /jinde

Úterý	modlitba	18 h letní čas	17.30 zimní čas	kostel
Středa	setkání / biblická hodina	18 h letní čas	17.30 zimní čas	fara
Ekum. biblická hodina: 1. ST v měsíci-18h fara, / 1. ČT od 19h v ev. Arše teď -? oznámíme				
Čtvrtek	mše svatá	8 h (v adventní době již v 7h)		kostel
Pátek	mše svatá, pak adorace	18 h letní čas	17.30 zimní čas	kostel
	setkání mladých	19.15 fara	Mše sv. v Domově pro seniory	15h
Sobota	1. sobota v měsíci	16.30h odjezd na Svátý Kámen na mši sv. v 17h		
NEDELE	mše svatá	9.30	1.NE v měsíci - zaměřená na děti, s rytmickými zpěvy. Mimo hl. svátky a hl. prázdniny!	

MALONTY – kostel sv. Bartoloměje / fara

NEDELE	mše svatá / boh.slova	8 h v kostele	Setkání na faře: nyní u Otů Út 1x za 14 dní, nyní: 3. a 17.4.	17h
---------------	-----------------------	----------------------	---	------------

OMLENICE – kostel sv. Jana Nepomuckého / fara

NEDELE	mše svatá / boh.slova	8 h v kostele	Setkání na faře: Čt 1-2x za měsíc, nyní: 12. a 19.4.	18h l.čas	17h z.čas
---------------	-----------------------	----------------------	---	-----------	-----------

BLANSKO – kostel sv. Jiří / fara

NEDELE	mše svatá v kostele	18h let. čas	17h zim.čas	Setkání na faře: Čtvrtek 1x za měsíc, nyní ???	18h let.č.	17h zim.č.
---------------	---------------------	---------------------	--------------------	---	-------------------	-------------------

DOLNÍ DVORIŠTĚ – kostel sv. Jiljí

NEDELE 1x za 14 dní	mše svatá - nyní: 8. a 22.4.	11.15	Setkání ve společenství-1x měsíčně - v neděli - v sakristii kostela,	nyní: ???	18.30
-------------------------------	------------------------------	--------------	---	-----------	--------------

RYCHNOV NAD MALŠÍ – kostel sv. Ondřeje

NEDELE 1x za 14 dní	mše svatá nyní: 25.3.a 15.4	11.15	Setkání v 17/18h Pondělí: 30.4.	Svatý Kámen poutní kostel P. Marie Sněžné: 1. SO v měsíci: mše v 17h nyní: 14.4.	
-------------------------------	-----------------------------	--------------	---	--	--

ROŽMITÁL NA ŠUMAVĚ kostel sv. Šimona a Judy

SOBOTA mimo 1. sobotu	mše svatá:	18h let.čas	17h zim.čas	Setkání na faře: Sobota 1x za měsíc, nyní: 21.4.	19h-l.čas 18h-z.čas
---------------------------------	------------	--------------------	--------------------	---	--------------------------------------

POHORSKÁ VES kostel sv. Linharta

Bohoslužby: - poutní mše sv.	Poslední SO v září	v 11h	Setkání dětí (1 x za 14 dní) v klubovně na Obecním úřadě:	Sobota 10h
--	--------------------	-------	---	------------

CETVINY: kostel Narození P. Marie

POHOŘÍ NA ŠUMAVĚ: P. Marie Dobré rady

Něm.-česká pouť: 2. SO v srpnu- 14h Česká pouť: neděle 9.9. v 14.30h	- Pondělí velikonoční: 15h mše sv. ost. nepravidelně - září- 2.sobota a neděle: česko-něm.poutní mše sv.
---	---

Správa farností: Farské nám. 80, 382 41 Kaplice, ☎ 380 313 096, fax - po tf. oznámení.

E-mail: farnost.kaplice@atlas.cz web: www.farnostkaplice.cz

Správce farností: P. Pavel Šimák, ☎ 732 872 662, e-mail: p.pavel.simak@seznam.cz

Doba kdy je kněz nejnáze k zastížení na faře v Kaplici:

Středa 8 – 10.30 a 16h-17h, Čtvrtek 9 – 10.30h Dle možností i jindy. Pondělí je volný den.

Návštěvu je nejlépe domluvit předem (po telefonu)

Farní list Kaplicka vydává Římskokatolická farnost Kaplice pro vnitřní potřebu farností v nákladu 150 ks. Adresa na níž můžete poslat příspěvky do časopisu - výše. **NEPRODEJNÉ** (náklady na 1 ks asi 15,-Kč) Toto číslo vyšlo v pátek 30.3.2012

Úmysly apoštolátu

modlitby

na měsíc březen 2012



Úmysl všeobecný: Aby celý svět uznal přínos žen k vývoji společnosti.

Úmysl misijní: Aby Duch Svatý daroval vytrvalost těm, kdo zvláště v Asii trpí diskriminací, pronásledováním nebo smrtí pro Kristovo jméno.

Úmysl národní: Ať pečeť daru Ducha Svatého, kterou jsme přijali, nás uschopňuje vydávat světu svědectví víry a života.

Úmysly farní: Pomoz nám, Pane, dobře se připravit na Velikonoce, ať si uděláme více času na modlitbu, na rozjímání o Tvém slově a na duchovní četbu

● Dej ať nás Velikonoční svátky povzbudí ve víře a přinesou nám do života mnoho radosti a obnovených vztahů k lidem i k Tobě.

● Povolj, Pane, k účasti na přípravě na biřmování další lidí a tuto přípravu požehnej

● Naplň svým Duchem členy našich farních rad, aby svou činností i svými podněty přinesli mnoho dobrého pro život v našich farnostech

● Ved', prosíme, naše nové katechumeny Jana a Evu v jejich přípravě na křest

● Pomoz nám, Pane, založit společenství rodin, ministrantské společenství a obnovit společenství mladých

● Prosíme za mír pro celý svět, za pomoc pro usmíření mezi zneprátelenými skupinami lidí a za obrácení těch, kdo zamýšlejí konat ve světě zlo, zvláště prosíme za mír pro Sýrii, Izrael, Afganistan, Irák a Koreu

● Požehnej, Pane, katechetické a pastorační práci Růženky, Štěpánky, Kristýny a patera Pavla, ať přinese bohatý užitek

● Povolj, Pane, mnoho bratří a sester k zapojení se do života ve farnosti, a povolj i další ministranty a ministrantky.

● Prosíme za dívku Joyce z Indie, jíž jsme si vzali do adopce na dálku. Žehnej jí, i celé rodině, buď jí oporou a pomoz jí vystudovat a najít si dobrou práci.

● Požehnej činnosti Kaplické Charity a všem, o které se Charita stará.

● Prosíme za ubytované na našich farách, pomoz jim v jejich problémech

● Smiluj se, Pane, nad těmi, kteří propadli alkoholu, drogám, hazardním hrám, ap., a také nad uvězněnými, osvobod' všechny z moci zla.

● Posilni či zcela uzdrav naše tělesně i duševně nemocné, potěš všechny osamělé, zoufalým dej novou naději a ved' k trpícím naše kroky. Zvláště prosíme za

● Odpusť, Pane, hříchy našich zemřelých, smiluj se nad nimi a přijmi je do své slávy.

Zveme Vás na farní dovolenou



15.-21.7.2012

v Železné Rudě na Šumavě

Ubytování na faře ve 4-5 lůžkových pokojích. Jedna noc přijde na 160-180 Kč.

Strávíme zde 6 nocí. K dispozici je kuchyňka, společen. místnost.



Čeká nás tu překrásná Šumavská příroda. Černé a Čertovo jezero (6 km od Ž. Rudy) Hora Špičák s lanovkou Pancíř ...

Můžeme navštívit města: Plzeň, Klatovy (obě se zajímavým podzemím) V Plzni je ZOO.



Podíváme se na vodní hrad Švihov.

Výlet si můžeme udělat i do Německa – do Regensburgu a nebo jen kousek za hranice do Bavorské Rudy, kde je např. Muzeum lokomotiv a další zajímavosti.

Stravování - buď na cestách (výletech) nebo si můžeme uvařit ve farní kuchyni, příp. můžeme navštívit restauraci.

Program – buď společný s P. Pavlem, nebo vlastní.

Finanční náročnost: asi 2500,- Kč (ubytování+strava 2 tis. a 500 Kč doprava, vč. výletů)